

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Složka sady	VY_12_INOVACE_CJ.6.21
Autor	Martina Hantychová
Vzdělávací oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Vzdělávací obor	<i>Český jazyk a literatura</i>
Předmět	Český jazyk a literatura
Témat. okruh	Pohádky
Téma	Malý princ
Ročník	6. ročník
Rozsah vyuč. jednotky	1 vyučovací hodina
Očekávaný výstup	Žák formuluje ústně i písemně dojmy ze své četby
Metodický postup	Žáci si samostatně přečtou kapitolu z knihy (lze zadat i jako domácí úkol v minulé hodině, protože je hodina časově dost náročná). První tři body si sami vypracují při četbě, pak je potřeba kontrola, vysvětlení. U ostatních úkolů postupujeme podobně – žáci si zapíší své odpovědi, pak je čtou a hovoříme o nich, usměrňujeme diskusi a názory dětí. Závěrečné shrnutí.
Druh učeb. materiálu	Pracovní list s řešením
Ověřeno při výuce	Datum: 17.1. 2012 Třída: 6.B
Zdroj	De Saint Exupéry, Antoine. <i>Malý princ</i> . Praha: Albatros, 2005. Klub mladých čtenářů 9522. 13-713-KMČ-005.str. 69-75.
Poznámka	Hodina předpokládá předchozí rámcové seznámení s knihou. Hodina je časově náročná, text je vhodné zadat jako domácí úkol např. i s odkazem na online verzi na internetu.

XXI

Tu se objevila liška.

„Dobrý den,“ řekla.

„Dobrý den“, zdvořile odpověděl malý princ. Obrátil se, ale nic neviděl.

„Jsem tady, pod jabloní...“, řekl ten hlas.

„Kdo jsi?“ zeptal se malý princ. „Jsi moc hezká...“

„Jsem liška,“ řekla liška.

„Pojď si se mnou hrát,“ navrhl jí malý princ. „Jsem tak smutný...“

„Nemohu si s tebou hrát,“ namítla liška. Nejsm ochočena.

„Ó promiň,“ řekl malý princ.

Chvilí přemýšlel a pak dodal:

„Co to znamená ochočit?“

„Ty nejsi zdejší,“ řekla liška, „co tu hledáš?“

„Hledám lidi,“ odpověděl malý princ.

„Co to znamená ochočit?“

„Lidé,“ řekla liška, „mají pušky a loví zvířata. To je hrozně nepříjemné. Pěstují také slepice. Je to jejich jediný zájem. Hledáš slepice?“

„Ne,“ řekl malý princ. „Hledám přátele. Co to znamená ochočit?“

„Je to něco, na co se moc zapomíná,“ odpověděla liška.

„Znamená to vytvořit pouta...“

„Vytvořit pouta?“

„Ovšem,“ řekla liška. „Ty jsi pro mne jen malým chlapcem podobným statisícům malých chlapců. Nepotřebuji tě a ty mě také nepotřebuješ. Jsem pro tebe jen liškou podobnou statisícům lišek. Ale když si mě ochočíš, budeme potřebovat jeden druhého. Budeš pro mne jediným na světě a já zase pro tebe jedinou na světě...“

„Začínám chápat,“ řekl malý princ. „Znám jednu květinu ... myslím, že si mě ochočila...“

„To je možné,“ dodala liška. „Na Zemi je vidět všelicos...“

„Ó, to není na Zemi,“ řekl malý princ.

Zdálo se, že to probudilo v lišce velkou zvědavost:

„Na jiné planetě?“

„Ano.“

„Jsou na té planetě lovci?“

„Nejsou.“

„Ach, to je zajímavé! A slepice?“

Také ne.“

„Nic není dokonalé,“ povzdychla si liška.

Ale vrátila se ke svému nápadu: „Můj život je jednotvárný. Honím slepice a lidé honí mne. Všechny slepice jsou si navzájem podobné a také lidé jsou si podobní. Trochu se proto nudím. Ale když si mě ochočíš, bude můj život jakoby prozářen sluncem. Poznám zvuk kroků, který bude jiný než všechny ostatní. Ostatní kroky mě zahánějí pod zem. Ale tvůj krok mě jako hudba vyláká z douště. A pak, podívej se! Vidíš tamhle obilná pole? Nejím chléb. Obilí je pro mne zbytečné. Obilná pole mi nic

nepřipomínají. A to je smutné. Ale ty máš zlaté vlasy. Bude to opravdu nádherné, až si mě ochočíš. Zlaté obilí mi tě bude připomínat. A já budu milovat šumění větru v obilí...“

Liška umlkla a dlouho se dívala na malého prince.

„Ochoč si mě, prosím!“ řekla.

„Velmi rád,“ odpověděl malý princ, „ale nemám moc času. Musím objevit přátele a poznat spoustu věcí.“

„Známe jen ty věci, které si ochočíme,“ řekla liška. Lidé už nemají čas, aby něco poznávali. Kupují u obchodníku věci úplně hotové. Ale poněvadž přátelé nejsou na prodej, nemají přátel. Chceš-li přitele, ochoč si mě!“

„Co mám dělat?“ zeptal se malý princ.

„Musíš být hodně trpělivý,“ odpověděla liška. „Sedneš si nejprve kousek ode mne, takhle do trávy. Já se budu na tebe po očku dívat, ale ty nebudeš nic říkat. Řeč je pramenem nedorozumění. Každý den si však budeš moci sednout trochu blíž...“

Druhý den přišel malý princ zas.

„Bylo by lépe, kdybys přicházel vždycky ve stejnou hodinu,“ řekla liška. „Přijdeš-li například ve čtyři hodiny odpoledne, již od tří hodin budu šťastná. Čím více čas pokročí, tím budu šťastnější. Ve čtyři hodiny budu už rozechvělá a neklidná; objevím cenu štěstí! Ale budeš-li přicházet v různou dobu, nebudu nikdy vědět, v kterou hodinu vyzdobit své srdce... Je třeba zachovávat řád.“

„Co to je řád?“ řekl malý princ.

„To je také něco moc zapomenutého,“ odpověděla liška, „to, co odlišuje jeden den od druhého, jednu hodinu od druhé. Moji lovci například zachovávají také řád. Tančí každý čtvrtek s děvčaty z vesnice. Každý čtvrtek je tedy nádherný den! Jdu na procházku až do vinice. Kdyby lovci tančili kdykoliv, všechny dny by se podobaly jeden druhému a neměla bych vůbec prázdniny.“

Tak si malý princ ochočil lišku. A tu se přiblížila hodina odchodu.

„Ach budu plakat,“ řekla liška.

„To je tvá vina,“ řekl malý princ. „Nepřál jsem ti nic zlého, ale tys chtěla, abych si tě ochočil...“

„Ovšem,“ řekla liška.

„Ale budeš plakat!“ namítl malý princ.

„Budu plakat,“ řekla liška.

„Tak tím nic nezískáš!“

„Získám, vzpomeň si na tu barvu obilí.“

A potom dodala: „Jdi se podívat ještě jednou na růže. Pochopíš, že ta tvá je jediná na světě. Přijdeš mi dát sbohem a já ti dám dárek - tajemství.“

Malý princ odběhl podívat se znovu na růže.

„Vy se mé růži nepodobáte, vy ještě nic nejste,“ řekl jim. „Nikdo si vás neochočil a vy jste si taky nikoho neochočily. Jste takové, jaká byla má liška. Byla to jen liška podobná statisícům jiných lišek. Ale stala se z ní má přítelkyně a teď je pro mne jediná na světě.“

A růže byly celé zaražené.

„Jste krásné, ale jste prázdné,“ pokračoval. „Není možné pro vás umřít. Pravda, o mé růži by si obyčejný chodec myslel, že se vám podobá. Ale ona jediná je důležitější než vy všechny, protože právě ji jsem zaléval. Protože ji jsem dával pod poklop. Protože ji jsem chránil zástěnou. Protože jí jsem pozabíjel housenky (kromě dvou nebo tří, z kterých budou motýli). Protože právě ji jsem poslouchal, jak naříkala nebo se chlubila, nebo dokonce někdy mlčela. Protože je to má růže.“

A vrátil se k lišce.

„Sbohem...“ řekl.

„Sbohem,“ řekla liška. „Tady je to mé tajemství, úplně prostinké: správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“

„Co je důležité, je očím neviditelné,“ opakoval malý princ, aby si to zapamatoval.

„A pro ten čas, který jsi své růži věnoval, je ta tvá růže tak důležitá.“

„A pro ten čas, který jsem své růži věnoval...,“ řekl malý princ, aby si to zapamatoval.

„Lidé zapomněli na tuto pravdu,“ řekla liška. „Ale ty na ni nesmíš zapomenout. Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal. Jsi zodpovědný za svou růži...“
Jsem zodpovědný za svou růži...,“ opakoval malý princ, aby si to zapamatoval.

Pracovní list pro 6. ročník

Antoine de Saint-Exupéry: Malý princ

Kap. XXI

1) Vymysli pro kapitolu název:

2) Doplň citáty:

Známe jen ty věci, které

Ochočit znamená

Až si mě ochočíš,

Lidé si kupují.....Ale poněvadž

.....

Stáváš se navždy zodpovědným za to,

Správně vidíme jen *Co je důležité, je.....*

3) Vypiš 3 klíčová slova z citátů:

.....

4) Proč říká liška přátelství ochočení?

5) Barevně označ citát, který se ti nejvíc líbí, a napiš, proč sis ho vybral.

.....
.....

6) Nyní si vyber postavu, ke které máš pouto, jak se v něm mluví v citátech. tj. jste si navzájem užiteční, je pro tebe jediným na světě mezi ostatními. Takových lidí je v tvém životě určitě víc, vyber si někoho, u koho dokážeš popsat, v čem je pro tebe jediný na světě. Může to být kamarád, někdo z rodiny nebo i tvé zvířátko. (rozsah asi 4 věty)

.....
.....
.....
.....
.....

7) Chtěl bys mít za kamaráda malého prince? Odůvodni.

.....
.....

8) Co si myslíš, že je v posledním citátu to neviditelné, co vidíme jen srdcem?

.....

Pracovní list pro 6. ročník

Antoine de Saint-Exupéry: Malý princ

ŘEŠENÍ

Kap. XXI

1) **Vymysli pro kapitolu název:** Setkání s liškou, Liška apod.

2) **Doplň citáty:**

Známe jen ty věci, které si ochočíme.

Ochočit znamená vytvořit pouta.

Až si mě ochočíš, budeme potřebovat jeden druhého.

Lidé si kupují u obchodníků věci úplně hotové. Ale poněvadž přátelé nejsou na prodej, nemají přátele.

Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal.

Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.

3) **Vypiš 3 klíčová slova z citátů:**

POUTA/PŘIPOUAT

OCHOČIT

PŘÁTELÉ

příp. SRDCE

4) **Proč říká liška přátelství ochočení?**

Protože je zvíře a přátelit se může jen s lidmi, kteří si ji ochočí.

5) **Barevně označ citát, který se ti nejvíc líbí, a napiš, proč sis ho vybral.**

Žáci si mohou označit libovolný citát, je potřeba je dovést k nějakému smysluplnému odůvodnění – v tom mohou pomoci i spolužáci svými názory.

6) **Nyní si vyber postavu, ke které máš pouto, jak se v něm mluví v citátech. tj. jste si navzájem užiteční, je pro tebe jediným na světě mezi ostatními. Takových lidí je v tvém životě určitě víc, vyber si někoho, u koho dokážeš popsat, v čem je pro tebe jediný na světě. Může to být kamarád, někdo z rodiny nebo i tvé zvířátko. (rozsah asi 4 věty)**

Důležité u tohoto úkolu je opět odůvodnění, proč je vybraná postava jedinečná, při kontrole můžeme žákům pomoci vhodnými doplňovacími otázkami.

7) **Chtěl bys mít za kamaráda malého prince? Odůvodni.**

Odpověď ano i ne je v pořádku, opět žák musí svůj názor dostatečně obhájit.

8) **Co si myslíš, že je v posledním citátu to neviditelné, co vidíme jen srdcem?**

Žáci navrhovali např. láska, přátelství, trápení, smutek apod.

Tento úkol by měl vést ke shrnutí, že kniha není jen příběhem/pohádkou o princovi z jiné planety, ale je moudrou knihou, kterou můžeme číst v každém věku.

